

Reactie Stichting van de Arbeid op de internetconsultatie subsidieregeling STAP-budget – 24 juli 2019

Met het publiek gefinancierde STAP-budget wil het kabinet alle volwassenen in staat stellen scholing te volgen. Dit past bij de eigen regie van werkenden en werkzoekenden. De uitwerking en uitvoering vragen wel nog aandacht. Enerzijds is het belangrijk dat de regeling geen onnodige drempels opwerpt. Aansluiting op de realiteit van de werkvloer is daarom een cruciale voorwaarde. Anderzijds moeten publieke middelen verantwoord worden besteed en zichtbaar bijdragen aan loopbaanstappen en duurzame inzetbaarheid.

In dat licht plaatst de Stichting van de Arbeid enkele kanttekeningen bij de conceptregeling. Deze sluiten aan bij de passages over het STAP-budget in de brief d.d. 7 juni jl. die de Stichting van de Arbeid, MBO Raad en NRTO gezamenlijk aan de Tweede Kamer hebben gestuurd ten behoeve van het Algemeen Overleg Leven lang ontwikkelen (11 juni jl.).

- Flankerend beleid

Om het gebruik van het STAP-budget te stimuleren is een laagdrempelige infrastructuur nodig om een goede besteding van financiële middelen te optimaliseren. Naast het voeren van adviesgesprekken, onder andere via de inzet van leerambassadeurs op de werkvloer, is een goede, regionaal makkelijk toegankelijke (en daarmee landelijk dekkende) vraagbaak belangrijk. Zo kunnen werkenden advies en ondersteuning krijgen bij het maken van keuzes in hun loopbaanontwikkeling. De Stichting van de Arbeid adviseert daarbij gebruik te maken van de ervaringen opgedaan met de DWRSA subsidieregeling. Zonder goed flankerend beleid is de kans op succes van de STAP-regeling gering. Op dit punt zijn er bij werkgevers- en werknemersorganisaties goede ideeën voorhanden hoe dit vorm kan krijgen en het zou heel waardevol zijn om de verschillende ideeën door een kwartiermaker in opdracht van de overheid naast elkaar te leggen en te bekijken of hier een gemeenschappelijk voorstel uit ontwikkeld kan worden.

- Bijdragen van derden

De Stichting van de Arbeid vindt dat cofinanciering mogelijk moet zijn zodat naast de STAP-subsidie gebruik kan worden gemaakt van O&O-middelen om alle kosten te dekken. Het is van belang dat de regeling zodanig wordt ingevuld dat de inzet van private budgetten wordt gestimuleerd.

In hoeverre de STAP-regeling als cofinanciering wordt benut, zou dan ook onderdeel moeten worden van de evaluatie en monitoring.

- Terugvordering

De eis van certificaat, diploma of 80%-aanwezigheid is redelijk. Wel moet er een hardheidsclausule worden opgenomen om te voorkomen dat deze eisen mensen met scholingsangst of faalangst ervan weerhouden een opleiding te doen. Als het niet lukt, de

opleiding te moeilijk blijkt of door andere persoonlijke problemen dan ziekte de opleiding voortijdig moet worden gestaakt, dan lopen deze mensen nu risico tot terugvoering. Dit is niet in de geest van de doelstelling om juist ook groepen die minder gewend zijn zich te scholen met deze regeling te bereiken.

Naast deze aandachtspunten leven er bij sociale partners vragen die betrekking hebben op de uitvoering van de regeling en op specifieke artikelen.

- *Vragen algemeen*

- Hoe meet SZW of het totale budget bereikt is binnen het half jaar? Is het moment van aanvraag (en hoeveelheid aanvragen) leidend of de daadwerkelijke toekenning (aantal toekenningen) van de subsidie aan de opleiders?
- Een aanvrager moet meewerken aan onderzoek. Hoe wordt de aanvrager hierover geïnformeerd (gaat dit schriftelijk of per mail)? Wat als de aanvrager hier niet aan meewerkt? Wat is dan de consequentie? En hoe wordt er omgegaan met de uitwisseling en de bescherming van de persoonsgegevens ten behoeve van dit onderzoek?
- Controle achteraf: de opleider moet zes maanden na deelname een bewijs van deelname aanleveren met een aanwezigheidspercentage. Houden alle opleiders dit bij? En indien niet, wie kan er dan daarop worden aangesproken? Het lijkt redelijk dit niet bij de aanvrager neer te leggen.
- Hoe wordt de doeltreffendheid en doelmatigheid gemeten na twee jaar? Hier moeten vooraf heldere criteria voor zijn opgesteld.
- Hoe zit het met meerjarige opleidingen die zijn aangegaan met recht op scholingsaftrek als deze tussentijds wordt afgeschaft? Komt hiertoe overgangsrecht?
- Hoe wordt geborgd dat de ICT op orde is bij UWV?
- Komt er een communicatiecampagne om de regeling onder de aandacht te brengen?

- *Vragen naar aanleiding van artikelen*

Artikel 10: De minister besluit binnen vier weken of de subsidie kan worden verleend. Zou dit sneller kunnen? Er zijn genoeg studies die meer kosten dan 1000 euro en de deelname zal in die gevallen ook afhankelijk zijn van de vraag of er wel of geen subsidie komt. Cursussen en korte studies zitten dan vaak al vol of vergen een aanbetaling. Hoe gaat dit in de praktijk werken?

Artikel 18.5: De aanvrager krijgt zelf geen geld omdat de subsidie rechtstreeks aan de opleider wordt betaald. Er komt wel een terugvorderingsrecht jegens de aanvrager. Hoe ziet het ministerie het verhalen voor zich? Hoe wordt er invulling en uitvoering aan deze grond gegeven?